

ARCHIV - PES FAJNĀ MEKR

ĀšterĀ½, 16 kvĀten 2017

Dnes jsem neodolala a zase našla jeden moc krásný archivní Ālánek, který vás urĀitĀ potĀší :-))) Je od Pavly-VodomĀrky, která mi dnes poslala i velmi hezký cestopis, na který se uĀ¼ mĀĀete dopĀ™edu tĀšit...A teĀ• u slovo VodomĀrka: Tak mi to naše psisko zas vyvedlo husarský kousek, který jen potvrdil všechny mé teorie, Ā¼e máme psa fajnšmekra, který - kromĀ toho, Ā¼e by obĀ•as seĀ¼ral, na co pĀ™ijde - pozná a umí ocenit la a náleĀ¼itĀ si je vychutnat.

A Ā¼e po takovémto poĀ•inu umí skvĀle relaxovat; stejnĀ jako jeho paniĀ•ka... Tak jsem vám dnes pĀ™išla z pravidelného pondĀlního plavání pĀ™ijemnĀ unavenĀ, stihla jsem ještĀ vyzvednout nové knihy z knihovny, abych mĀla co Āíst, a tĀšila jsem se na to, aĀ¼ si udĀlám kafe v mém novém pressu a vyvalím se na gauĀ s nĀ• kterou z pĀjĀených knih. Kafe nemĀlo chybu, pĀna byla krásná hustá a vysoká, dolila jsem si hrníĀek mlékem jako vĀ¼dy a na tácku spolu s polomĀenými sušenkami si ten boĀ¼ský nápoj odnesla do obýváku. Bylo hezky horko, navzdory slibovanému srpnovému ochlazení, které jsem jaksi ani nepostĀ™ehla, tak jsem zapnula vĀtrák, tácek poloĀ¼ila vedle sebe, zaĀetla se do knihy a.... a tak nĀjak neplánovanĀ jsem se odporouĀela do Ā™íše snĀ. Probudila jsem se asi za hodinu, posílená na tĀle i na duchu, pes leĀ¼el vedle mĀ, spokojenĀ oddychoval a kdyĀ¼ jsem se pohnula a protáhla, tak se vzbudil a protáhl taky, posílen na tĀle i duchu stejnĀ dobĀ™e jako já. Natáhl se ke mnĀ, aby mi na uvítanou olízl bradu a slastnĀ si protahoval pĀ™ední i zadní tlapy jak naši atleti na olympiádĀ. No nic, kafe bude tak akorát na krásu, ale v tom horku je to stejnĀ jedno, studené kafe je ještĀ lepší neĀ¼ horké, a do padesáti prý to na tu krásu ještĀ funguje. Sáhla jsem po hrníĀku a ouha - byl prázdný, dokonce byl jako vzornĀ umytý, po kafi ani stopy. No a po sušenkách na talíĀ™ku vedle zbyla jen Āokoládová šmouha. No jo, ten náš pesan je prostĀ kávy a vlastnĀ i všeho, co jeho paniĀ•ka právĀ jí nebo pije. Ale zlobte se na nĀho, kdyĀ na vás vykulí ty jeho psí oĀi, Āokoládová kukadla, velká a dojemná, a zaĀ•ne se lísat a vrtí ocasem tak razantnĀ, Ā¼e mu celá zadní polovina vibruje ze strany na stranu. Ovšem není to nic oproti nedĀlnímu veĀ•eru. Vracela jsem se domĀ, zazvonil telefon. Volala mi dcera, Ā¼e jde za kámoškou a vrátí se tak akorát (takĀ¼e kolem pĀlnoci) a Ā¼e mi nechala na stole v kuchyni na veĀ•eĀ™i jableĀné lívaneĀky. „Máš jich tam sedm, to ti snad bude staĀit." „UrĀitĀ bude," souhlasila jsem. No - slintala jsem málem uĀ¼ do telefonu, jak mi to Ā™íkala, protoĀ¼e tyhle lívance s nastrohanými jablky sypané skoĀ™icovým cukrem prostĀ miluju. Zrovna jsem mĀla i chuĀ na nĀco dobrého, sladkého, t jsem se tĀšila jak malé dítĀ. KdyĀ¼ jsem došla domĀ, tak jsem se ani nezouvala a vrhla jsem se do kuchynĀ jak hladový vlk. Na stole sice stál talíĀ™, mastný od lívancĀ, ale prázdný a opuštĀný. Vedle nĀj stál hrnek s kakaem a to bylo asi tak všechno. Ve dĀ™ezu byly další dva talíĀ™e, taky prázdné, na sporáku stála prázdná pánviĀ•ka a na lince ještĀ byla konvice s kakaem. ToĀ¼ vše, vĀ¼ení. Po lívancích ani vidu, ani slechu. Sice mi bylo divné, Ā¼e mĀ pes nevíta, ale napadlo mĀ, Ā¼e si ho dcera vzala s sebou ven.

Zavolala jsem na syna ahoj a vydala se za ním do pokoje, optat se na osud mých odloĀ¼ených lívancĀ, jestli je náhodou ten vĀĀnĀ hladový skoro dvoumetrový drobek právĀ nespoĀ™ádal. NeĀ¼ jsem se vymotala z kuchynĀ, tak mĀ zarazil o z obýváku. V tu chvíli do kuchynĀ vešel synátor, v ruce drĀ¼el polovinu lívance, za ním poskakoval pes, natahoval se po tom lívaneĀku a olizoval se od ucha k uchu. „Mami, on ti snĀdl asi jeden lívaneĀek, tohle jsem mu stihl sebrat. Polovina ubohého uslintaného lívaneĀku se tvĀ™ila provinile, zatímco pes se tvĀ™il spokojenĀ. Pachatel byl odhalen. Jem se upĀ™esnil poĀ•et snĀzených lívancĀ. Nebyl to jeden, bylo jich celkem tedy šest a pĀl. Poslední polovinu jsem mu uĀ¼ sama darovala, i kdyĀ¼ bych si ji nejradĀji dala sama. Svou chuĀ po sladkém jsem se marnĀ snaĀ¼ila umoĀ™it krup kaší. Ty lívance by byly lepší. No jo, co uĀ¼ teĀ•. HlavnĀ, kdyĀ¼ aspoĀ jemu chutnaly.

Asi jsem mu za trest mĀla sníst jeho porci granulí, aby to bylo fifty fifty.

PAVLA VODOMĀŠRKA